

1943-02-05

SENDER

Johanne Christine Larsen

RECIPIENT

Laura Warberg Petersen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Laura/Skipper Warberg Petersen var i efteråret 1942 indlagt med gulsot.

S.V. kendes ikke, men hun må have været Laura Warbergs overordnede på hospitalet, hvor Laura var under uddannelse. Frk. Larsen er også ukendt.

Skitsen af den nyindrettede stue findes ikke sammen med brevet. Der ligger en sådan i et andet brev fra Johanne C. Larsen i periode, og det er uklart, hvilket brev den hører sammen med.

Bedste er sandsynligvis Laura Warberg.

Elena/Bimse Larsen havde to halvsøstre, der begge blev kaldt Frk. Neckelmann.

Eli er muligvis Eli Laub. Karen kan have været hans kone.

En kvissel er en forgrening af en fjord eller en å (Ordbog over Det Danske Sprog).

Sender's location:

Lindøgaard

Sender info (seal, address, etc.):

Gårdens navn er skrevet øverst s. 1

Mentioned people:

Daisy Berg

Wilhelmine Berg

Burmeister & Wain

Alfred Fly

Adolph Larsen

Elena Larsen

Johan Larsen

Peter Andreas Larsen

Eli Laub

Maren -, lejer hos Christine Mackie

1943

Christine Mackie
Elisabeth Mackie
Elisabeth Neckelmann
Marie Neckelmann
- Nouvack
Meta -, pige i huset hos Johanne C.
Larsen
Ellen Sawyer
Laura Warberg
Erik Warberg Larsen
Martin Warberg Larsen

Archive:
Kerteminde Egns- og Byhistoriske
Arkiv, BB8413

Trykt udgave:
Nej

Provenance:
Testamentarisk gave til Østfyns
Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

Lindøgaard 5-2-1943.

Kæreste lille Skipper!

Tusind Tak for dit Brev, det var rigtignok dejligt at høre fra dig, men knap saa rart, at det viste mig, at du endnu ikke er kommen rigtig til Hægterne; hvor det dog var godt at du bad om to Fridage, men hvor kunde S.V. blive forskrækket over, at du havde haft saa faa Fridage, det er da hende selv, der ordner det, men hun maa jo mangle Overblik og Administrations-Evner.

Godt, at vi har den milde Vinter, saa kan du da komme ud at trave. Nu kan man da tydelig se, at de andre Læger havde Ret, da de mente, du blev taget for tidligt i Arbejde. - Er der varmt nu paa Jeres Værelse? Det tror jeg nu betyder så meget - en saadan bestandig Ubehags-Fornemmelse i Fritiden er sikkert ikke godt.

Nu har jeg ridset en Tegning op af Stuen; nu kan du gøre dig en Smule Forestilling om, hvordan her er. Vi er saa forfærdelig glade ved den smukke Stue, og saa er her saa dejlig varmt altid og saadan en behagelig Varme; en enkelt Gang er Termometret faret op paa 21° Reamur, da havde Far lagt - siger og skriver tre - Skuffefulde Koks paa, men nu har vi lært at moderere os; og nu er her tilpas med utrolig lidt Koks.

Komfuret er nu stillet op - Lørdag Eft. samme Dag, som jeg skrev til dig. Jeg havde om Morgen taget Bad, samt ringet til Dr. Fly, om han vilde se ud til mig, naar han fik Lejlighed. Naa, det trak ud med Komfuropstillingen, det er jo ikke saadan at løbe til, og vi bød saa Mester paa skaaren Smørrebrød, som indtoges her oppe i Stuen, da Køkkenet jo flød. Næppe var Maden nydt, Mester glidt og Stuen fin igen, før Dr. Fly ankom. Man har dog af og til Held med sig, det havde ikke været behageligt, hvis han var kommen midt i Maaltidet, da Stuen her jo var det eneste varme Sted og der jo altid følger lidt delvis Afklædning med. Min opererede Fod har været - og er - temmelig skidt i den senere Tid, jeg tyer meget til mine Stokke igen. Han lærte mig saa at give Foden Massage selv, den lille Frk. Larsen har igen været syg og der er saamænd nok til at slide hende op, uden at hun behøver at tørne herud, men det er nu ikke let at gøre det selv, men jeg må jo se at komme i Gang med det.

Det var vist ogsaa samme Dag, at jeg havde et langt Brev fra T. Mornine, et godt Brev for Resten, hvad hende selv angaar; hun syntes at være saa vel ved det, er glad ved sin nye Lejer, som hedder Maren og vist er fra Ryslinge; hun har hørt fra Putte via Lysse og Frk. Neckelman, Bimses Halvsøster; det ser ud til at Putte er kommen ind i Society-Kredse, og saa har hun talt i Radioen om sin Rejse gennem Evropa til Lissabon. Eli og

Karen havde hørt Udsendelsen og nok ment, det var Putte. Men saa fortalte Morn. en anden Ting, som ikke er saa godt. Du ved nok, hvem Daisy er, T. Misses Datter; hun er gift med en Tysker, Nourask (Nourack) og du ved nok, de har Tante Misses Pensionat endnu og har en Dame til at styre det. De havde en tysk Dame, som Norvack havde sagt op - af hvad Grund ved jeg ikke, Mornine turde aabenbart ikke skrive meget om det. Denne store Forbrydelse resulterede i, at N. blev fængslet af Retfærdighedens Vogter her i Landet, og ført til Tyskland "til en uvis Skæbne", skriver Mornine. Stakkels Daisy, hun er sikkert ude af sig selv. Jeg skrev til hende, men turde knap berøre det, vil jo nødig skaffe hende Ubehageligheder - egentlig kun, at jeg havde havt Brev fra Chr. som havde fortalt mig om, hvordan de havde det, at jeg tænkte paa hende og følte med hende og haabede at det nye Aar maatte bringe Lykke tilbage til "dig og dine".

2.

Er der overhovedet Grund til Kondolensebreve, saa er ["er" indsat over linjen] der da her i dette Tilfælde. Jeg vilde saa gerne have skrevet, at jeg tænkte mig bestemt, at dette skyldes manglende Arbejdskraft, netop da de har ført ham til Tyskland, ellers havde de næppe gjort det, for det er da een Mund mere at føde og til ingen Verdens Nytte, men jeg turde ikke, og mon hun dog ikke kan tænke paa det selv.

Begivenhederne gaar rask ude i Verden, har du kendt Ma'e? Nu ser det jo meget mere end for et Par Maaneder siden ud til, at vi kan skimte Afslutningen.

Det var dejligt, at du var glad ved Æblerne og Kludene. Dit Raad med at trevle Tæppet op og bruge, lyder fint, men kun ganske faa Firkanter er bare nogenlunde hele, det er jo gamle Svende, 75 Aar eller mere, men et Par Klude til, kan der maaske blive, selv om alle de lange Sammenhæklinger er medgaaede allerede.

Nu kom Drengene ind efter endt Dagsarbejde, som har bestaaet i, at de har plantet 300 Grantræer og en halv Snes Birketræer i Haven - jeg skal da love for, at vi faar Skov med Tiden! og med mange vilde Dyr i!!

I Søndags spiste vi til Middag Kl. 11, da Metha agtede sig til Odense med et Tog; vi fik et Glas henkogte Medister og jeg havde sagt til M. at det blev nok galt, saa lidt der var, men oh Under, vi levned 3 Stykker, hvilket var en stor Lykke, da den gode Elle ankom Kl. 12 1/4, spændt paa, om hun kom tidsnok til Middag. Vi beundrede i Fællesskab det nye Komfur, mens vi gjorde an med at varme Mad til hende.

Desert var ogsaa levnet. Tænk, at vi netop Søndag fik fint Solskin, saa hun

kunde komme herud, jeg blev forfærdelig glad ved hende, du ved jo - vi har eet og andet at drøfte. Du skulde have set og hørt hendes Begejstring over Stuen her, det var forfærdelig morsomt, hun havde daarlig Ord nok til Pris for det hele. Det var endelig værd at høre; alle andre af dem her omkring, som kommer herind ser sig om og siger saa efter en lang Stilhed: "Her er jo bedre Plas". Uvægerlig det samme har lydt fra dem alle; men man skal jo ogsaa helst vogte sig for at udtale, hvad man mener - det er dog i hvert Fald det forsigtigste. Ok, hvor er de kunstige, de Folk paa Landet.

Lørdag Formiddag. Nu skal vi se, om jeg kan få Slut paa dette; eftersom det er nærmest Orkan i Dag sidder Mandfolkene herinde, Peter med, og er jo som sædvanlig fulde af Snak om Jagt og Hunde; ja i Dag har de ogsaa den ualmindelig høje Vandstand at tale om, der er jo falden meget Regn, og Jorden var i Forvejen mættet, saa det staar højt alle Vegne; de siger at Vejen [en overstregning] fra hvor Hushækken slipper og ned til Kvisselen staar under Vand, naturligvis dog ikke paa hele Vejens Længde; det synes jeg ikke, vi har oplevet før mens vi har været her. - Mon jeg skrev til dig, at der har været Luftkamp over Brogaard, der ved Vilhelm Balslevs Gaard paa Koldingegnen; der faldt Bomber i Nærheden og en mindre Bondegaard var fuldstændig udslettet - men ud over dette, ved jeg ikke mere om det.

Til Lykke med Bedstes Frakkes Smarthed! hvad har gjort den saa smart? Mærker I noget til vore Venner? man siger jo at Jylland ikke er hyggelig for Tiden, kan det gøre noget, du skriver til mig om det, hvis du ved noget om det. Fra Engl. fastholder de jo, at B. og W. blev ramt føleligt ved Bombningen, de danske Aviser hævder, at det var Sukkerfabrik. som det irriterer mig, at man aldrig kan få den rigtige Sandhed at vide.

Hvad er der mere, søde Bi? Vi har det alle godt, jeg har dog en hel Del Gigt rundt omkring i hele min Krop og de fleste af mine Led, "knager og brager" som Dr. Fly siger, ja selv i mine Led i Hovedet, kan jeg mærke det, troede Dr. vilde le ad mig, da jeg sagde det, men han kendte det nok og sagde, at det gjorde ondt baade naar man tyggede og talte, hvis det blev slemt. Ingen ved jo, hvad der venter en, men jeg er saa heldig, at jeg ikke beskæftiger mig med det, for det kan jo ogsaa gaa til den gode Side.

Saa Farvel for denne Gang, søde Bi, hav det godt! Din Mor

Liindaggaard

5-2-1943.

Kære lille Skipper!

Tusind Tak for dit Brev, det var rigtig nok dejligt at høre fra dig, men knap saa rart, at det viste mig, at du endnu ikke er kommen rigtig til Højerne, hvor det dog var godt at du kom to Fridage, men hvor kunde P. V. blive forskrækket over, at du havde haft saa fåa Fridage, det er da ligesom selv, der ordner det, men lidt maa jo mangle Antalrik og Administrations - Erver. Gode, at vi har den lille Vinter, saa kan du da komme ud at træve. Nu kan man da tydelig se, at de andre Løyer havde Ret, da de mente, du blev borte for lidt i Arbejde. - Er der varmt nu paa Jeres Værelse? Det tror jeg vist betyde sig meget - en saadan bestandig Væchag - Fruenemmel i Fritidene er sikkert ikke godt.

Nu har jeg ridet en Tegnning op af Høien; Nu kan du gøre dig en lille Forestilling om, hvordan der er. Vi er saa forladt glad ved den smukke Plac, og saa er der saa dejlig varmt altså og saadan en behagelig Varme, en enkelt Gang en Termometeret sæt op paa 21° Reaumur, da havde Far sagt 3 - siger og skriver tre - Skuffere, og nu er der tilpas med utrolig lidt Kold.

Konferencen er nu stillet op - Lørdag Eft. kommer jeg, som jeg skrev til dig. Jeg havde en Mængde sagt Bat, samt ringet til Dr. Fly, om han vilde se ud til mig, naar han fik Lørdag. Naar, det træk ud med Konferencetillinger, det er jo ikke saadan at lade sig, og vi har saa Mester paa skadene Smørbrød, som indtages her oppe i Høien, da Kalken er færdig. Næppe var Mester nydt, Mester glæde og Høien sin egen, for Dr. Fly alkom. Man har dog af og til Høel med sig, det havde ikke været saa behageligt, hvis han

var kommen mit i Maaltidet, da Steen
her jo var det eneste karne. Stet q, der jo altid
følger lidt delvis afklæbning med. Min Opera-
rede Fol har været - q en. temmelig skidt i den
senere Tid, j tyer meget til mine Røkke igen.
Har lidt mig saa at give Forten Makkage
selv, den lille Fok. Sagen har igen været dyg q,
der en saamand nok til at glide hende q,
uden at liden belønne at førne herud, men
det er nu ikke let at give det selv, men j må
jo se at komme i Gang med det.

Det var vist q saa samme Dag, at j havde
et langt Brev fra T. Morino, et godt Brev for
Resten, hvad hende selv angaar. Min syntes
at være saa vel med det, en glad net. Min
nye Lejer, som hedder Maaren q vist en fra
Ryslinge. Min har hørt fra Pette via dyge
q Fok. Mischelman, Rimst Halsbister. det ser
ud til at Pette er kommen ind i Society -
Kredse, q saa har min faldt i Radialen
om sin Rejse gen. Europa til Lisabon.
Eli q Karen havde hørt Udsendelsen q nok
ment, det var Pette. Men saa fortalte Mon.
en anden Ting, som ikke en saa godt. Den var
nok, hvem Daisy er, T. Misses Challen; min
er gift med en Tyker, Norwask (Norwask)
q den var nok, de har Fante Misses Pen-
sionat endnu q har en Dame til at styre
det. Den havde en tyk Dame, som Norwask
havde sagt q - af hvad Grund net j ikke,
Mormin havde aabenbart ikke skrive meget
om det. Denne store Forbrydelse resulteret i, at
N. blev fængslet af Retfærdighedens Værge her
i Landet, q førte til Sydkland, til en tins
Skæbne, skrive Mormin. Stakkel Daisy, min
er sikker ved af sig selv. J skrev til hende,
men turde knap berøre det, vil jo nødigt skaffe
hende Ubehageligheder - egentl. Min, at j havde
haft Brev fra Chr. som havde fortalt mig om
hvordan de havde det, at j tænkte paa hende
q faldt med hende q haabed at det nye var
maatte bringe dykke tilbage til, dig q dine.

2.

Er der overhovedet Grund til Kandalens Brev
saa den da her i dette Tilfælde. J vilde saa
gerne have skrevet, at j tænkte mig bestemt,
at dette skyldes manglende Arbejdskraft,
netop da de har ført ham til Tyskland, eller
hvis de næppe gjorde det, for det er da en
Mund mere at lade og til ingen Verdens nytte,
men j turde ikke, og man liden dog ikke kan
banker paa det selv.

Bejvenhederne gaar rask ned i Verden,
har du kendt Ma'e? Nu er det jo meget mere
end for et Par Maanedes siden ud til, at vi kan
skinnede Afslutningen.

Det var dejligt, at du var glad ved Abberne
og Kludene. Dit Raad med at trede Tæppet op og
bruge, lyder fint, men kien ganske paa Firkanten
er bare nøgenstunde helle, det er jo gamle Jernde,
45 Aar eller mere, men et Par Klud til, kan
der maaske blive, selv om alle de lange Sammen-
hænger er meget godt alleude.

Nu kan Berneint end efter endt Japarbejde.
som har bestaaet i, at de har plantet 300 Gæm-
teer og en halv Snes Birkestræer i Haven - j skal
da love for, at vi paa Skon med Tiden? og med
mange vilde dyr i!!

I Søndags spiste vi til Middag kl. 11, da Metka
arbejdede sig til Aftenen med et Tøj; vi fik et
Glas hem Kage Medister og j havde sagt til M.
at det blev nok galt, saa lidt der var, men
ok Under, vi levede 3 Stykker, hvilket var en
stor dykke, da den gode Elle ankom kl. 12 $\frac{1}{2}$,
sprang paa, om him kom lidt nok til Middag.
Vi beundrede i Fællesskab det nye Komfur, men
vi gjorde den med at varme Maal til hende.
Det var ogsaa levet. Tænk, at vi netop Søndag
fik fint Saltkin, saa him kunde komme herud, og
bliv forfærdelig glad ved hende, du vet jo - vi har
elt og andet at drøfte. Du skulde have set og hørt
hendes Begjæring over Stuen her, det var forfærdelig
morsomt, him havde daarlø Ord nok til Pris
for det hele. Det var endelig vildt at høre, alle andre
af dem her omkring, som kommer her ind der og

om 2. siger saa efter en lang Stilhed: Her er jo
baare "Plas". Uvægerlig det skamme han sig
fra dem alle; men man skal jo ogsaa helst
væge sig for at udtale, hvad man mener -
det er dog i hvert Fald det forsigtede. Og, hvor
er de kunstige, de Folk saa skændet.

Anden Formiddag. Vi skal vi se, om j. kan få Plad
paa dette; eftersom det er nærmest Othan i
Dag siden Mandfalkens herinde, Peter med, og
er jo som sædvanlig fuldt af Snak om faste og
Pleide; ja i Dag har de ogsaa den ualmindelig
høje Vandskænk at tale om, der er jo falden meget
Regn, og Jorden var i Forvejen mættet, saa det
staar højt alle Vegne; de siger at Vegen var saa
højt Huskrakken slipper og met til Knisselen
staar under Vand; naturligtvis dog ikke på alle
Vejens Længde; det synes j. ikke, vi har oplevet før
meget vi har været her. — Men j. skrev til dig
at der har været Luftkarr, over Brogaard, den
vet Vilhelm Balsens Gaard paa Kaldingegnen;
der faaet Bomben i Nærheden og en Træindere
Bondegård var fuldstændig ødelagt - men
ud over dette, vet j. ikke mere om det.

Til dykke med Bedstes Frakkes Smarthen! har
han gjort den saa smart? Marker I noget til
vort Venner? man siger jo at Jylland ikke er trygget
for Tidens, kan det give noget, der skrives til mig om
det, hvis du vil noget om det. Fra Engl. fortæller
de jo, at B. og W. blev ramt fæleligt med Bombningen,
de danske Kriger havde, at det kan va. Sukkeralbrik.
som det irriterer mig, at man aldrig kan få den
rigtige Sandhed at vide.

Hvad er der mere, søk Bi? Vi har det alle godt,
j. har dog en hel del Gigt rundt omkring i hele
mit Krop, og de fleste af mine det, "Anæmi og Bræger"
som Dr. Fly siger, ja selv i mine det i Boudet, kan
j. mærke det, træde Dr. Vilde le ad mig, da j. sagde
det, men han kendte det nok og sagde, at det
gjorde utholdt naar man trygget og taale, hvis
det blev slemt. Ingen vet jo, hvad der venten er,
men j. er saa heldig, at j. ikke hestefligere mig med
det, for det kan jo ogsaa gaa til den god. Side
Saa Færvel for denne Gang søk Bi, har det godt! Min Mor